

همشهری

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
مدیرین: دانیال معمار، دبیور تحریریه، سید محمد جلی صادقی
معاونان سردبیر: شهرام فرهنگی، علی عمادی، شاهین امین، حامد فوقانی
مدیر فنی: حامد بزرگانی
مدیر هنری: مهدی سلامی
دبیر عکس: امیر بابایور

سیاسی و دیپلماتیک: مدیر حسین ارچلو
شورنگار: مدیر پروانه بهرام نژاد
مدیر مريم باقریور

اقتصاد: مدیر حسین لطفی
مدیر مريم موسی پور
تماشگر: مدیر امیر محمد یعقوب پور
مدیر نیلی فرسند

تهرانگرام

آتشکده‌های دری

آتشکده‌های دری یکی از بناهای زیبای روستای چالطرخان ری است؛ بناهایی که قدمت آن را به دوره ساسانیان و حتی پیش از آن هم نسبت می‌دهند. معروف است که آتشکده ری، عبادتگاه «بهرام گور» است؛ همان پادشاه مقتدر ایران که به برگزاری آیین‌های زرتشتی و برگزاری جشن‌های متعدد معروف بود. معبد آتش ری روی تپه‌ای عریض و مرتفع قرار دارد و به دلیل شباهتش به میل به «تپه آسیاب» یا «تپه میل» نیز معروف است. این تپه از این لحاظ به تپه میل مشهور شده که آ پایه، مانند آمیله ۲ بنای آتشکده به یادگار مانده است. این بنا با سنگ، ساروج، خشت و گل ساخته شده و روزگاری در اطراف این تپه، دریاچه‌ای هم بوده که به مرور زمان خشک شده است. از جمله نیایش‌هایی که در این آتشکده‌ها خوانده می‌شده، نیایش‌های موجود در بسنا و گات‌های اوستا بود. از بنای آتشکده بهرام ششپرت یک جفت قوس هلالی با ۲ پایه برجای مانده و قسمت غربی بنا تا حدود بسیاری از بین رفته است. در قسمت پایینی مجموعه ۳ راهروی باریک وجود دارد که راهروی میانی که برای عبور عالی‌ترین مرجع دینی آتشکده موبد موبدان بود، امروز برای هر کسی قابل عبور است. در بالای هر یک از این راهروها، تصویر یک ماهی حکاکی شده بود که یکی از آنها در موزه ایران باستان، دیگری در محوطه و دیگری روی دیوار اقامتگاه کارکنان میراث قرار داد. آتشکده بهرام در سال ۱۳۳۴ توسط وزارت فرهنگ و هنر به شماره ۴۰۷ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسید و امروزه یکی از مکان‌های معروف استان تهران به شمار می‌رود.

تهران نامه

تی پارتی قجری

در ماجرای ورود چای به ایران، پای انگلیسی‌ها و کمپانی هند شرقی در میان است. اگرچه در دوران قاجار هم هنوز قهوه، نوشیدنی رایج میان ایرانی‌ها بود، اما با صادرات انبوه چای توسط کمپانی هند شرقی، مردم کوچه و بازار هم با این نوشیدنی آشنا شدند. حتی تا دوره مظفرالدین‌شاه هم چای، نوشیدنی طبقه اعیان بود و مردم کوچه و بازار تهران قهوه می‌نوشیدند. اما کمپانی هند شرقی با صادرات انبوه چای به ایران کار را به جایی رساند که در این دوره حدود یک سوم واردات ایران به چای و قند اختصاص پیدا کرد. در این شرایط بود که کاشف‌السلطنه، سرکنسول مظفرالدین‌شاه در هندوستان، مقدمات کشت چای در ایران را فراهم کرد و تا وابستگی به واردات چای کمتر شود. در همین دوران، کاشف‌السلطنه بذرها و نهال‌های چای را به لاهیجان و تنکابن منتقل کرد و با راه‌اندازی نخستین باغ‌های چای ایران در شمال کشور، میان مردم به «چایکار» معروف شد. با اقدامات او بود که چای بیش از پیش در فرهنگ غذایی ایرانیان جایی برای خود دست و پا کرد و با فراوانی چسای، به تدریج این نوشیدنی جایگزین قهوه به‌عنوان نوشیدنی سنتی ایرانی‌ها در کوچه و بازار و مراسم مختلف شد.

با رونق تولید چای در ایران، مصرف آن هم به سرعت رواج یافت و تا پایان عصر قاجار چای به نوشیدنی اول مردم ایران تبدیل شد تا آنجا که مردم در «همانی چای» برای نوشیدن چای دور هم جمع می‌شدند. عکسی که مشاهده می‌کنید، یکی از همین مهمانی‌ها را نشان می‌دهد که افراد هیئتیکن، عکاس و شرق شناس آلمانی گرفته است. این عکس که عکاس آن را «تی پارتی» زنان عنوان کرده است، زبانی را نشان می‌دهد که در فضای باز گرد هم آمده‌اند و مشغول نوشیدن چای هستند.

تهران دوست‌داشتنی‌تر شد

پاکی هوا، کوه‌های برف‌خورده و آسمان آبی، تهران را در روزهای اخیر چنان زیبا کرده که پایتخت‌نشینان را سر ذوق آورده است

سیدمروش طباطبایی پور

تهران است و کوه‌هایش؛ کوه‌هایی که چون مادر ساه‌شان را قرن‌هاست بر سرسفر فرزندش، تهران، گسترانیده و در فراز و نشیب زندگی بار و بار اوست؛ کوه‌هایی که به قول ملک‌الشعرا بهار، چون پدری جنگجو، کلاهخود بر سر و کمر بندگی آهنین بر کمر، مشت‌ها را بر زمین کوبیده تا حسودان حساب کار دست‌نشان بیاید و به این شهر چشم طمع نندوزند. این رشته‌کوه‌ها همواره تاریخی را که بر این شهر رفته، دیده‌اند و با غصه‌هایی که پایتخت‌نشینان خورده‌اند، گرم کرده و دلشان لرزیده است و البته با خنده‌هایشان نیز خندیده‌اند. خلاصه کوه‌های تهران بخشی از تهران‌اند، بخشی از وجودش، بخشی از هویتش، بخشی از بودنش. این کوه‌ها همان است که آرش پهلوان بر دامنه‌هایش گام نهاد و در روزهای تنگی و رنج کمان خود را کشید و جانش

عکس: همشهری | حامد خورشیدی

لذت کارت پستالی

مکت

وقتی در این روزها و در این هوای پاک زمستانی هر شهروندی چشمش به کوه‌های شمالی می‌افتد و روحش تازه می‌شود و از دیدن این همه عظمت حس غرور می‌کند. در واقع این حس غرور و لذت کارت پستالی، در گذشته و هر لحظه همراه تهران‌ها بوده است. اما به خاطر آن همه ابرهای سیاهی که خودمان از لوله‌های آگزوز موتورها، ماشین‌ها و کارخانه‌های پسمان تولید کرده‌ایم روزی ماه هم‌سایه باشکوه‌مان را پوشانده‌ایم و خودمان را از دیدنش محروم کرده‌ایم. این قدر که گاهی این کوه‌سپیدی در بند تهران را فراموش می‌کنیم. بیایید دست در دست هم دهیم و برای لذت بردن از زندگی، تنها به امید وزیدن بادهای باریدن باران‌ها نباشیم. دیدن کوه‌های شمالی تهران حق ما و فرزندان ماست و نباید با کوتاهی خودمان را از این لذت زندگی محروم کنیم.

تهران مصور

ارزان‌ترین بوستان تهران

این روزها که زندگی ماشینی روح را آزرده و جسم را خیلی زود فرسوده می‌کند، هیچ چیز بهتر از بوستان‌های آرام و سرسبز حال آدم‌ها را خوب نمی‌کند و آرامش را به شهرنشینان هدیه نمی‌دهد. پارک ساعی از جمله پارک‌های قدیمی و محبوب تهران است که ارزان‌ترین بوستان به لحاظ طراحی و ساخت لقب گرفته. ماجرا از این قرار است، سال ۱۳۲۴ که تهران در حال گسترش به سمت شمال شهر بود، برای ایجاد فضای تفریحی و ریه‌گذاری در شهر ۳۰ هکتار از اراضی تهران حد فاصل تپه‌های عباس‌آباد تا میدان ونک برای این کار در نظر گرفته و طراحی و ساخت آن هم به مهندس کریم ساعی، پدر جنگلبانی ایران، سپرده شد. مهندس ساعی پس از مشخص شدن قطعه زمین پارک با کمترین امکانات موجود

دیروزنامه

برف زود هنگام، برف دیر هنگام

۳۰ سال پیش در فصل زمستان تهران خودمان، انقدر برف می‌بارید که انواعی داشت؛ گاهی حتی آذر را هم سپیدپوش می‌کرد و به برف زود هنگام معروف می‌شد و گاهی انقدر می‌بارید که عیاران، تنها می‌توانستند از دل تونل‌های برفی عبور کنند که نامش مدرسه‌جوکان بود و گاهی هم در همین روزها و در اوایل اسفند، همه خیابان‌ها را اسپیدپوش می‌کرد که تیرتیک روزنامه همشهری هم می‌شد برف دیر هنگام! خلاصه که انگار تاریخ هر ۳۰ سال یکبار تکرار می‌شود چون در روز یکشنبه، هفتم اسفند سال ۱۳۷۲ و به شهادت صفحه اول روزنامه همشهری، تهران و دیگر شهرهای کشور، شاهد بارش مداوم برف بوده‌اند و شهروندان را از نگرانی کمبود آب، رهایی دادند.

مهندسی ساعی پس از مشخص شدن قطعه زمین پارک، با کمترین امکانات برای ساخت پارک جنگلی در این زمین‌ها